

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsért házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes számú 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt-hatásos petit sor egyszeri megjelenésért 6 kr. 3-szori 5 kr., 10-szeriért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyitól tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:
Ferenციék utcaja 22.sz. I. emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbéli épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztl Károly úr könyvkötő irodájában, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Böhm C. F. ügynöki irodájában.
Ferenციék templomának átellenében.

Nesze semmi...

Nagyokat lármáz Tisza Kálmán kammerdiener lapja, mert Szapáry gróf pénzügyminiszter megvezetése volt egy törvényjavaslatot beterjeszteni, melynek czíme „pénzügyi bíróság” felállításáról szól.

A Bachkorszakból örökölt igazságtalan eljárások és zsarolások most már megszűnnek szüntető, egészen új elv hozatik be a pénzügyi igazságtalanságokba ezen szó legnemesebb (!!) értelmében epochális jelentőségű törvényjavaslat által, mert megszünteti a bürokratikus önkényt és közelebb visz a jogállam nagy eszméjéhez. — Ezt kiáltja t. i. a kormány tollasa.

Azt mondja továbbá, hogy a pénzügyminiszter egy nevezetes jogot bocsájtott ki kezéből, midőn az adó és illeték tárgyában felmerülő viták kérdéseit elintézését egy független bíróság kezébe tette le stb. Uram bocsáss!... Független bíróság!

Jól tudjuk, hogy rég elfeledték már a kormány tollasai a pirulást, mit is várhatna az ember oly párt kormányától, mely magát szabad-elvűnek nevezi és mindenre felhasználható a mit Bécs beolvasztó politikájára csak kívánhat, de hogy agyonütöni iparkodik a természetes józan ész és a kormány szegődöttjeiből alakított egy év lefolyta után elcsapható testületet „független bíróság”-nak nevezi, — ez meghalad minden eddigi álmítását.

Az alakítandó pénzügyi bíróságnak csupán elnöke nem lesz hivatalnok, de ez is csak egy évre nevezetik ki, ha a pénzügyminiszternek nem jár el kedvében, egy év elteltével elcsaphatják és elveszti a huzfoclosa diurnumát. — Az úgynevezett független bírakat kinevezi a bel- és pénzügyminiszter királyi táblai bírákból, pénzügyminiszteri sat. hivatalnokokból szinte egy évre nyolcvan forint napi díj mellett, (fizetésüket természetesen megtartják, a 8 ft napi díj csak mellékjövedelem, mely egy év múlva veszendőbe mehet, ha

nem járnak el a pénz és belügyminiszterek kedve szerint.)

A „függetlenség”-nek tehát halvány nyomát sem találjuk ezen szervezendő úgynevezett bíróságnál; nem egyébre való az, minthogy busás diurnumokkal lehessen a kedvezményezendő személyeket előadni, előadók nem lesznek, ezen szerepét pénzügyminiszteri tisztviselők viszik, előre láthatólag lesz tehát kukorica-morzsolás, olyan, minőt felső bíróságoknál is tapasztalunk, — de ennél sokkal rosszabb, mert a felső bíróságoknál legalább az előadó bíró ismeri a pert — a pénzügyi bíróságnál a bírák közt senki sem ismeri az ügyet, hanem az előadó után indul elhatározásában.

Bizony angyali idők voltak azok a bachkorszakbeliek a mostaniakhoz képest, történtek akkor is igazságtalan megadóztatások és illeték-kivetések, habár elenyészőleg csekélyebb számban mint most, de a végrehajtott előtt felelőzni lehetett és a „bürokraták”-ban akkor még volt annyi becsület- és tisztességérzet, hogy az igazságtalan kivetéseket helyreigazították, feloldották, most exequálnak borura-derüre, a felelőseket el nem intézik évekig, s ha elintézik, nincs köszönet benne.

— **Horvátországnak a közös országgyűlésre** képviseltetése tárgyában kiküldött országos küldöttségek együttes ülését tartották, melyen a két fél közt a megegyezés létrejött. Az ülés folyamán Falk Miksa előadó a kiküldött albizottságok részéről jelentést tett az albizottságok tárgyalásának eredménytelenségéről. Ezután a kormány részéről miniszterelnök kijelenté, hogy a két kormány között időközben, létre jött a közös megegyezés, melynek értelmében a magyar bizottság a horvát képviselők számát a képviselőházban az eddigi 34 helyett 40-re, a főrendi házban pedig az eddigi 2-öt 3-ra emelné, ellenben a horvát bizottság lemond arról, hogy a főrendi házban tagjainak száma 2-ről 4-re, a delegációban pedig az eddigi 4-ről 5-re emeltessenek, miután a horvát bán kijelenté, hogy ezen ajánlathoz az országos kormány nevében hozzájárul, az országos bizottság egyhangúlag elfogadta az egységet, egyszersmind a két bizottság előadói: Falk és Miskatovich

megbizattak az egyezmény formulázásával és az erről szóló törvényjavaslat szerkesztéséről, a mi már meg is történt.

— **Főispánú kinevezetett** Jankovits Aurel földbírtokos Szabadka és Baja városok részére, Hodmezővársárhely részére Ronay Lajos es. ngrádmegyei főispán, az utóbbi minőségben meghagyása mellett. — A tizenkét királyi táblai pót-bíró kinevezetett és pedig hat vidéki tszéki bíró, három fővárosi tszéki bíró, egy vidéki és egy fővárosi járásbíró és végre egy miniszteri fogalmazó. — Az ügyészek létszámából egy sem. — Somoskövy Antal legfőbb tszéki bíró nyugdíjaztatott.

— **Külföldi hírek.** — A konstantinápolyi nagykereskedők konferenciája, mely hivatala lenne a görög-török határt újra tárgyalni és a két fél közt közvetíteni, e napokban elkezdte működését, nagyon csekély azonban a kilátás kedvező eredményre, a görög kormány t. i. nagyon kapzkodik a berlini konferencia által vontatáshoz, ezt pedig a porta önként meg nem adja. — Görögországban folyton csörtetik a fegyvereket és ebben támogatnak Gambetta lapja által, e lap a vizslyt csak fegyver által látja eligazíthatónak.

Az angol alsóházban az önkényeszer bill dolgában ismét volt egy szörnnyűlése, mely hétfőn este kezdett és szerdán délelőtt még folyt. — Tíz óra felé az elnök a vitát ellenmondások közt beakasztotta és szavazás utján a kényszerbill az első felolvasásra bocsájtotta. — A délafrikai harczterében az angol csapatok ismét érzékeny vereséget szenvedtek, a beörök az összes tisztakat vették czélpontul és lelőtték azután a csapatra került a sor, kevesen menekülhettek. — A boerok azonban a foglyokat lefegyverezve szabadon bocsájtták.

Országgyűlés.

Január 27-én a képviselőház ülésén elnök Pécsh Tamás megnyitván az ülést, bemutatott néhány kérvényt. Miklós István somogy megye tábi választó kerületi országos képviselő lemondott képviselői állásáról.

Bemutatták a pénzügyi és kérvényi bizottság jelentései a bélyeg és illetékek módosításáról szóló javaslat iránt. Napirenden volt a cukor-, kávé- és sörfogyasztás megadóztatásáról szóló javaslat. Dagré Alajos, Sárközy Aurel, Novák Gusztáv, Ugrón Gábor, Németh Albert szónokoltak, újabb és újabb nyomásbannal nyomósabb érvekkel bizonyítván az új adónem szörnnyen káros és — felette igazságtalan létét.

Jan. 28. án. Ujra csak a cukor-, kávé- és sörfogyasztásról szóló javaslat

A hit és szerelem.

Irtá: Kisszölchányi Lajos.

(Folytatás.)

Valériavár.

Somogy megye déli részét, hol most gazdag kalászok gyönyörködtek a szemlélet, a beszélytűnkhez tartozó időben sás s vad nád borította; s térs mezőségek legnagyobb része, hol most vidám dal közt szánt a földműves, mig fenn csecesregve vet barázdát a kis paszirta, vízzel volt elárasztva. Nem lehetett hallani a munkáról hazatérő s virággal koszorúzott lányok andalító dalait, helyette csak arhona-farkas által felzavart vad ludak gágogása zavarta a zord vidék nyomasztó csendjét. Csak távol látszott egy-egy fa pusztai vidéken nyomorult volt az is a nagy nedvesség közepett; olykor daru szállt meg rajt s tekintett végtelen közönbösséggel a vízbe, hogy villámgyorsan csapjon alá a veszelty nem sejtő hullóré. Egyetlen száraz út vezet a barátságatlan vidéken át s annak közepe táján egy várnál szakad meg.

Vastag sziklafal köríti a várat s blűsen tekint át pusztai vidéken, gúnnyosan hívja csatára a lábánál meggyílylő hullámokat, melyek hiába törnek ellene, mint gyenge csecsemő edzett fű ellen.

A várkapun belépő szemei díszes palotán akadnak meg. Kis kert terül el az épület jobb szárnya előtt. A legszebb virágok alkotnak itt szemetselőt képet. Mesteri kéz ápolítja. Jácint, róza, szegfű szivvirág és égő szerelem a legfestőbb csoportban.

Egyik virág ágynál hölgy áll s megrengé nézi azokat, szaggatott sóhajai, gyorsan emelkedő keble, olykor-olykor a mosoly ajkán, melyet csakhamar, mint ily a szelíd galambot, bánaatos vonás tíz tóra, telpéldesét sejtetik.

Tovább töle más hölgy áll szeméi éléken szegezve az elsőre. Majd hozzá lépve kedvesen szólítja meg:

S akkor — ha majd tested-lelked
Enyém lesz már egészen: —
Üdvösségem magasából
A napot is lenézem!

Kulesár József.

A télhez.

Csak maradj, maradj ki csunya tél!
Tudod; töled ember, állat fel!
En viharban élvem telem.
Mig nem tudám: mi a félelem.

De ez egyszer rettegek tőled;
Hallni sem akarok felőled;
Oka csak az: mert rongyos vagyok,
Jég karjaid közt majd megfagyok.

Máskor, — merem mondani égre —
Hón vártam sik csillogó jégre
Remek rajt koresolyáni tova —
Mint a költő szárnyas lova.

A jég hátán égni, forni kéj;
Arany nappalá lesz rajt az éj —
Kívált ha — kit hűvelőlünk
A lányka versenyt reptül velünk.

Szép Budapest ligete taván
Fényárban, tíz Rákócziak szaván
Egymásra hullni — s ismét tova
Száguldni, — nem kell szebb, élv soha.

De most csak maradj ki csunya tél,
Tőled egész lényem retteg, fél;
Oka az mert — rongyos vagyok — ám,
S nincs tüzelem, niucs szelíd tanyám.

Ha korábban beköszönténel,
Mint várlak garabancziás tél:
Igérem — s én szómat nem hágom
Rongy cipzöm — ősz fejedhez vágom.
Pécs, 1880. decz. 16-án.

Héya Mihály.

FÁRCSA.

Szerelmünknek...

Szerelmünknek rózsafája
Mégfogamzott, kikele, —
Sziveinknek közepéig
Terjed annak gyökere.
Ágaiba az angyalok
Égi galyat oltának,
Azért nincsen párja ezen
Legnemesebb rózsának.

Aranyfényű levelecskék
Lepik el az ágakat,
Lombjainak szelid árnyán
Már a bimbó is fakad...
Még egy sugár, egy csepp harmat
Elég, hogy az ághegyen
A bimbócska kifeszüljön
S teljes virággá legyen.

Jegygyűrűd e kicsiny bimbó,
Szende, kedves, szép arám
Kivel — nászajándéképen —
A menyország szálla rám.
Bimbócskából teljes virág,
Menyasszonyból feleség —
S a hozományt telekkönyvbe
Ígattja a kegyes ég.

Trónörökös vagyok én most,
E gyűrűben a jogom,
Melynél fogva a koronát
Birtokolni én fogom.
Drágaköves szép koronám
Te leszel nem sokára,
S én leszek a kerék földnek
Legbolgogabb királya.

Ma még csupán egy kis részed,
Egy újacskád az enyém;
De holnap, vagy holnapután
Férjed lesz a völégény, —

Válasszatok meg újra!

Megtörtént a nagy mérkőzés. — Huszonegy szavazattal győzött a Tiszakormány, Tarai, Antal és Wunsch-Dárdai büségese szavaztak a kormány mellett választóik ellen.

Pécsvárosa egyhangú határozat folytán felirt a most már alsóházban megszavazott dupla fogyasztási adók ellen és ezt tudtára adta képviselőjének, nehogy szavazata valamikép össztörlésébe jöjjön a városlői kijelentett akaratával, ez azonban Tarait legkevésbe sem genirozta abban, hogy szavazzon küldői ellenére, kárakra, hogy fel se veda azok szavát, kiknek megbízásából oda jutott, — hová érdemes soha sem volt.

Hosztinszky, Pozsony városa egyik kerületének képviselője, ki különben teli-vér mamelek, hasonló helyzetbe jöven mutatott annyi tisztességet, annyi megbecsülést választóinak, hogy kívánságuk szerint nem-mel szavazott, többen ily helyzetben elhagyták a termet és nem szavaztak, Tarai úgy véli, hogy választóinak ennyit sem tartozik, miért választották meg őt a hatvan percentsé uszorszá zalogház tulajdonost, ismerték, hogy ki és mi ő, tudhatták, hogy nem a haza, sem a város, hanem saját érdekében választotta meg magát s ha még is reá szavaztak, ők sem lehetnek jobbak nálánál!

Ez azonban nem igaz, — ha Tarai választóinak nagy része olyan is, mely erkölcsileg ép oly nehezék, mint ő maga, nagyobb része még is részint hivatalos presszió alatt szavazott reá, részint azért, mert nem állították fel tisztességes kormánypartit, vagy legalább a mostani, közjogi alapjaira álló jeletet, kire szívesebben szavazott volna, ezen rész csak azért szavazott Taraira, nehogy a közjogi ellenéek győzzen.

Az előbb említettékhez a kik szint-oly módon nihili, mint képviselőjük, a második sorban érintettekhez, kik elég gyávák a hivatalos nyomásnak alárendelni lelkiismeretüket, — nincs szavunk, — szó- lunk az utóbbiakhoz, és azokhoz, kik nem törődve az országos politikával, csak a helyi érdekeket veszik tekintetbe és azt bítték, hogy Tarai, vagy más kormány- partinak megválasztásával a pécsvárosi speciális érdekeknek tesznek hasznót és ezzel nyugtatták meg lelkiismeretük furdalásait.

No most az egyszer gyönyörűlen képviselte a ti Tarai-tok városunk speciális érdekeit!

Az eredeti kormányjavaslat szerint az új adók tételei akként voltak megállapítva, hogy városunkra 4 frtos tarifa esett volna cukor és kávé után — a fővárosra 10 frt. — A pénzügyi bizottság, hogy csillapítsa a fővárosi kereskedők mozgal-

nyosan mindenhol bekopogtat, s ha megengeded urnóm — — —!

— Jőjj Flóra, ismét bizalmas akarok lenni hozzád. Ismét gyermek lettem, szí- vem haboz, hánykódik a különös s még eddig soha sem tapasztalt befolyás, érze- meny alatt. Mindig őr látom hallom bideg s kimért szavait, forró kezemet hiába feletem az óvébe, egykedvűen bocsájta el. Flóra én nagyon szeretek s szenvedek.

— S ha szabad titkot kérnem, ki az kiért annyira szenvedsz?

— Mindjárt barátnóm, mindjárt s meg- fogva Flóra kezét a közeli gyepnamlagra tilt vele együtt. Egészen közel hajolva hozzá egy nevet suttog fülebe.

— A hadnagy? kérdé ez megégerszer. — Az, az kedvesem; miközben arcát a legélénkebb korall színűvé festé arcába szőkö vére, mit elrejtetni igyekezett Flóra keblén.

Ez pedig nézte a leányzót, ki mint szűz lilium borult szendén keblére s végtelen gyűlölettel suttogtak remegő ajkai.

— Azért vetett meg engem... —

— Szóltál kedvesem valamit, hirtelen felemelkedve Flóra kebléről az uró?

— Nem urnóm, semmit se szóltam. Sze- meiben ismét oly kedves láng égett s arca ismét oly nyájasan mosolygott, hogy nem volt képes gyanakodni sem.

— Mig jó ideig beszélgették, azután pedig karöltve indultak meg a fenjelzett díszes várlak bejárata felé. Az épületen a fővárosi és görög művészet mesterkezei látszóttak. A legszebb karesu eszlopok emelték a bejárat díszét, mely alatt két folyosóra szakadt az út. Az uró s Flóra jobbra tértek el. Mi azonban a balra vezető folyosóra léptünk. Hosszu szobasor nyílik előttünk, léptünk az első szobába.

Csinosan díszített terem ez, a pipere női szobára enged következtetni. Jelenleg közép termetű férfi sétál benn gyors léptekkel. Megáll, majd megindul... ismét feszült figyelemmel hallgatószik, olykor-

tárgyalása folyt, a szónokok közül igen számosan beszéltek ellene, de hiába.

Jan. 29-én. Az igazságügyminiszter benyújtotta Németalfölddel és Belgium- mal kötött a bitűsők kiadására vonatkozó tjavaslatot.

Utána következtet Helgy Ignác szosz- szu és velős beszéde az új fogyasztási adók ellenében. Beszéde közben élesen, de finoman kikelta kormánypart ellen, különösen Jókai ellen, kiknek többek közt azt mon- dotta, hogy a mióta professzionus kor- tesnek szegődött és kortes tanvárvá vál- toztatta a képviselőházat, feloldva érzi magát iránta minden kegyelet alól.

Végül fölkierte a kormánypartot, hogy ők megszavazzán ezen tjavaslatot tartásá- meg jól emlékeztettekben azt a számot és azután vessék össze majd a választások után azon szavazatokkal, a melyeket kapni fognak.

Utána Tisza Kálmán miniszterelnök szóltat fel s röviden Helgy érveit igyekezett megcázfolni, s végül kijelentette, hogy azért a mit tett, felelni fog mindig. (Ugy hogy rája, a koldusbotra jutott honpolgár meg a bölesőt is átkozni fogja, a melyben ringattak!) A vita befejeztetvén szavazásra került a sor, melynek gyönyörűsége- eredménye a következő:

444 igazolt képviselő közül elnök nem szavazván, igen-nel szavazott 207; nem-mel szavazott 186; távol volt 50. E szerint a törvényjavaslat 21 szótöbbséggel elfogadtattott.

A mi derek képviselőink: Tarai és Antal G. ugyancsak derekasan képviseltek bennünket, a győző mamelek regementel mutyiba szavaztak — igennel. — Jó ezt is tudni!

Jan. 31-én. Elnök bemutatta Nagy-Beeskerék föliratát az adókezelsi törvény módosításáért.

A pénz- és kereskedelemügyi minisz- terek tjavaslatokat terjesztettek be az 1880. évi közölügyi költségek fedezéséről; a réz váltópénzek szaporításáról; a 20 és 10 frankos aranypénz finomsági tartalmának megszorításáról; a földrendések által Zagráb városban és környékén megkárosított kázirtokosoknak nyújtandó kölcsön és adókedvezményekről; az 1:78. XXIV. t. c. némely határozatainak módosításáról; a játékkártya bélyegilletékéről; a pénzügyi közigazgatási bíróságról; a kézi zalogkül- cson föléről és az áruforgalmi statisztikáról.

Napirenden volt a kérvények 43. és 44. sorjegyzéke és felolvastott harmadszor s végleg megszavaztatott az új fogyasztási adótjavaslat.

Február 1-én. Napi rendben volt az igazságügyi — és csütörtövényi javaslatnak függőben maradt szakaszai.

— Urnóm! mi nyomja szivedet? nélek s úgy fáj, hogy szeméid szelid sugaraí oly borongók. Talán csak nincs bajod? Méltass bizalmadra! Oh hánsztor mondottd, hogy barátrnédnak meghíttednek tartasz s mégis egy idő óta oly magadba zárkózott vagy. Mi bánt?

— Igazad van Flóra! de nézd e virágot tegnapi meg a legszebbnek tartottuk rózsás reményeket fűztünk hozzá; ma fondyáni kezd. Ki tudja nem-e vesztetem sejtetik velem az istenek?

Nem, az nem lehet, szakítá a Flórának beszédet félbe, hiszen te oly szép, oly fiatal vagy, Urnóm! neked még élnek kell hozsz- szan, boldogan... Nézd, ha joga van e virágnak a léthez, s szép kámeliára mutott, mért ne volna neked, kit bőség vesz körül s kit annyian szeretnek...

— Szeretnek? mondod Flóra.

— Urnóm! oly hangosan ejti ki e szót, mely gyujt, s mely megfagyaszt minden érzést, csak a bizalmat gyujtja lobogó lángokba. —

Flóra! ne szakíts félbe nem rólad van szó; te hű, te jó vagy, azonban...

— Tehát titok!

Igen barátrnóm! eddig titok volt s csak szivemben élt; e titok őszintán minden cselekvésemben, ezért áldoztam naponként, ezért könyörögtem. Oh miért is adtál halhatatlan Jupiter oly szívet, midőn annyí érzés dagasztja, hogy majd meg nem reped.

— Szenvedtél Urnóm nem szóltál, pe- dig ketten nem éreztük volna a fájdalom annyira.

— Szenvedtem Flóra, azonban bocsáss meg, hogy eltitoltam előttd; nem esoda. Azt hittem, hogy mindenki tudja, mért szenvedek, ezt a zörgő levél, ezt susogta a sóhajaimat ellopó szellő is. Midőn any- nyira, de annyira szeretek...

— Szeretsz?! hiszen én magában véve még nem szenvedés. Vemű asszony fia, a kis Ámor, előbb vagy utóbb, de bizo-

